

Arrest

nr. 299 555 van 8 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 28 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Kumanovë, Noord-Macedonië en heeft u de Noord-Macedonische nationaliteit. U huwde traditioneel met A. S. (...) (O.V. (...)). Sinds dat jullie een relatie begonnen, kende uw echtgenote problemen met haar familie omdat zij een relatie had met een Albanees. Ze werd gedurende de eerste twee of drie jaar van jullie huwelijk dagelijks verbaal lastiggevallen door haar vader. In 2015 werd uw broer M. M. (...) (O.V. (...)) wanneer hij buiten met zijn kinderen aan het spelen was, aangesproken door F. La. (...), een leraar op de school in Kumanovë. F. (...) had enkele krasjes in zijn wagen en vroeg aan M. (...) wie dit gedaan had. M. (...) antwoordde dat hij

dit niet wist. Er ontstond een ruzie en F. (...) liet zijn wapen zien. Er kwamen echter mensen af op het tumult waarop beiden uit elkaar gingen. In 2015 of 2016 werd uw echtgenote bedreigd door een verre neef waarna jullie naar Duitsland reisden waar jullie een verzoek tot internationale bescherming indienden. Jullie verbleven vier maanden in Duitsland en kregen een negatief antwoord op jullie verzoek. Jullie keerden terug naar Kumanovë waar jullie geen problemen meer kenden met uw de familie van uw partner. In juli 2018 werd uw broer M. (...) die net zijn boodschappen in de wagen van uw broer E. (...) wilde plaatsen, aangevallen door F. La. (...), zijn zoon L. (...) en zijn neef Fe. (...). L. (...) zei tegen M. (...) dat hij zijn vader had uitgescholden en dat dit niets voorstelde in vergelijking met wat hem later zou overkomen. M. (...) zijn tanden waren gebroken en hij had verwondingen aan zijn hoofd. E. (...), die op een naburige markt aan het werk was, bracht M. (...) eerst naar de politie waar zij een klacht indienden tegen M. (...) zijn belagers alvorens naar het ziekenhuis te gaan voor verzorging. De politie ondernam echter niets, maar overhandigde alle notities aan de rechtbank. Er vonden drie zittingen plaats waarbij M. (...) één keer aanwezig was en E. (...) twee keer. De zaak werd echter verschillende keren uitgesteld omdat telkens een van de beschuldigten niet aanwezig was, waardoor er nog niets beslist werd in deze zaak. Op 31 oktober 2018 was u in de stad uw gsm gaan herladen wanneer u onderweg naar huis uw broers E. (...), V. (...) en M. (...) tegenkwam. Zij namen u mee in de wagen van E. (...) en onderweg pikten jullie ook nog de zonen van V. (...), X. (...) en R. (...), op. Even verderop kwamen jullie echter in een hinderlaag terecht waarbij zeven of acht leden van de familie La. (...), zijnde F. (...), Ve. (...), Fe. (...), H. (...) en Sh. (...) of L. (...) en andere verre familieleden, jullie stonden op te wachten. Er werd op jullie wagen geschoten en uw broer V. (...) werd uit de wagen gesleurd en neergeschoten door F. La. (...). De zonen van uw broer V. (...), X. (...) en R. (...), stapten uit en gingen naar hun vader, maar werden geslagen met baseballknuppels en metalen staven. Ook u en M. (...) stapten uit. U volgde M. (...) die naar jullie broer V. (...) ging, maar u werd met een mes neergestoken door Fe. La. (...). U verloor uw bewustzijn en wanneer u weer bij bewustzijn kwam, legde E. (...) u in de wagen, samen met uw broer V. (...) die nog leefde en voerde jullie samen met M. (...) naar het ziekenhuis van Kumanovë. Uw broer V. (...) werd naar het ziekenhuis van Skopje overgebracht, maar overleed daar diezelfde avond. De politie deed een onderzoek op de plaats van het incident en kwam ook naar het ziekenhuis waar uw familieleden door de politie werden mee vernomen voor verhoor. Ook uw kledij werd meegenomen. Een kwartier tot een halfuur na het incident had F. La. (...) zich aangemeld bij de politie waar hij verklaarde drie personen te hebben vermoord. F. (...) dacht immers dat ook u en R. (...) dood waren. De andere leden van de familie La. (...), met name Ve. (...), Fe. (...), H. (...) en L. (...) of Sh. (...) werden die avond gearresteerd. De volgende dag bleven enkel Ve. (...) en F. (...) aangehouden. U vermoedt dat de andere leden van de familie La. (...) werden vrijgelaten omdat zij mensen hadden omgekocht. Ze werden beschuldigd van moord en poging tot moord. Tien dagen later woonde u een begrafenis bij van een kennis van de familie waar u leden van de familie La. (...) tegenkwam en zij hun handen aan hun wapens legde. Op 24 januari 2019 werd Ve. (...) eveneens vrijgelaten. U hoorde van mensen dat de familie La. (...) betaald had voor zijn vrijlating. Op 25 januari 2019 begon Ve. (...) opnieuw les te geven op de school waar ook uw kinderen schoolliepen. Omdat jullie angst hadden na de vrijlating van Ve. (...) besloten u en uw echtgenote samen met jullie kinderen op 26 januari 2016 het land te verlaten. Jullie reisden met het vliegtuig naar België waar u op 22 februari 2018 een verzoek tot internationale bescherming indiende. U hoorde van uw broer E. (...) dat hij van andere mensen had gehoord dat F. (...) bedreigingen uitte tegen jullie familie. Uw verzoek tot internationale bescherming werd op 27 mei 2019 kennelijk ongegrond verklaard door het Commissariaat-generaal. U ging hiertegen niet in beroep. Op 5 maart 2021 diende u samen met uw echtgenote, een tweede verzoek in. U verklaarde dat er in de zomer van 2020 een uitspraak was in het proces over het incident van 31 oktober 2018. Hierbij werd de dader tot acht jaar gevangenis veroordeeld en een andere persoon tot achttien maanden gevangenis. U zelf werd veroordeeld tot achttien maanden gevangenisstraf.

Uw advocaat diende hiertegen beroep in gezien u een slachtoffer bent en u dus onterecht veroordeeld werd. U herhaalde voorts dat u niet veilig bent in Noord-Macedonië en dat u voor uw leven en dat van uw kinderen vreest. Uw broer vertelde u in januari 2021 de familie waar jullie problemen mee hebben regelmatig langs jullie huis rijdt om te provoceren. Op 27 april 2021 verklaarde het Commissariaat-generaal uw verzoek niet-ontvankelijk. Op 15 februari 2022 werd uw beroep hiertegen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Op 25 april 2023 diende u, zonder België verlaten te hebben, uw huidige, derde verzoek in. U verklaart dat na een onenigheid – in België – met uw echtgenote de politie tussen kwam. Hierbij merkten zij op dat u gezocht wordt door Interpol omdat u in Noord-Macedonië werd veroordeeld bij verstek en er een arrestatiebevel werd uitgevaardigd.

U vertrouwt de Noord-Macedonische staat niet en u vreest, voor u en uw kinderen, bij een terugkeer naar Noord-Macedonië nog steeds de personen met wie u problemen heeft doordat er nog geen verzoening werd bereikt. Uw kinderen hebben bovendien moeilijkheden om het Albanees te spreken.

Ter staving van uw huidig verzoek legt u een kopie neer van een ordonnantie van de onderzoeksrechter van het juridisch arrondissement, d.d. 17 april 2023, waarin besloten wordt tot uw vrijlating onder een aantal voorwaarden met het oog op een uitlevering aan Noord-Macedonië.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Allereerst dient opgemerkt te worden dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste verzoek een weigeringsbeslissing nam en oordeelde dat het nodige voorbehoud geplaatst diende te worden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen, dat u de context van de confrontatie op 31 oktober 2018 tussen uw familie en de familie La. (...), dat gemeenrechtelijk van aard is, niet aannemelijk maakte en u niet aannemelijk maakte dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten. U ging hiertegen niet in beroep. In het kader van uw tweede verzoek tot internationale bescherming bracht u geen elementen aan die een ander licht werpen op de vroegere appreciatie. Wat betreft uw veroordeling voor uw betrokkenheid bij het incident van 31 oktober 2018 werd vastgesteld dat uit niets blijkt dat u geen toegang heeft tot beroepsmogelijkheden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen sloot zich hierbij aan en voegde toe dat u niet aannemelijk maakte dat er in het geval van de rechtsgang betreffende het incident van 31 oktober 2018 sprake was van een beïnvloeding van het gerecht, van een oneerlijke procedure en van een onbillijke of onterechte uitspraak. Voorts stelde de Raad dat er geen geloof kon gehecht worden aan uw bewering dat de familie La. (...) in het kader van een vendetta op heden voor problemen zou zorgen en dit door uw houding inzake uw asielprocedure in België en door het gedrag van een aantal naaste familieleden in Noord-Macedonië. De Raad stelde vervolgens dat indien al aangenomen zou kunnen worden dat u toch problemen zou riskeren met leden van de familie La. (...), quod non, u zich in dit kader kan beroepen op de bescherming van uw eigen, nationale autoriteiten. U ging hiertegen niet in beroep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw voorgaande verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Dergelijk element is evenwel niet voorhanden in onderhavig verzoek.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u zich naar aanleiding van onderhavig verzoek opnieuw beroept op motieven die u in het verleden heeft uiteengezet, namelijk dat u en uw familie gevaar lopen in Noord-Macedonië ten gevolge van het conflict met de familie La. (...) (verklaring 3e VIB, vraag 20, 21, 23). U verwijst eveneens opnieuw naar uw veroordeling bij verstek naar aanleiding van uw betrokkenheid bij het incident van 31 oktober 2018 (verklaring 3e VIB, vraag 17, 19, 20). U voegt toe dat u gezocht wordt door Interpol nadat Noord-Macedonië een arrestatiebevel uitvaardigde en dat u de Noord-Macedonische staat niet vertrouwt (verklaring 3e VIB, vraag 17, 19, 20). Gelet op de vaststellingen gedaan in het kader van uw voorgaande verzoeken, met name dat u niet aannemelijk maakte dat er voor u specifiek sprake zou zijn van een oneerlijke rechtsgang, er geen geloof kon gehecht worden aan uw bewering dat de familie La. (...) in het kader van een vendetta op heden voor problemen zou zorgen en u, indien u wel problemen zou kennen, een beroep zou kunnen doen op de in Noord-Macedonië aanwezige beschermingsmogelijkheden, volstaat het loutere feit dat u gezocht wordt door Interpol op basis van een arrestatiebevel geenszins om de appreciatie van uw voorgaande verzoeken om te buigen.

Wat betreft uw verklaring dat uw kinderen het moeilijk hebben in het Albanees en zij onder elkaar vooral Frans spreken (verklaring 3e VIB, vraag 23), dient vastgesteld te worden dat dit geen motief is dat

ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u of uw kinderen wat dit betreft een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Uw neergelegde document kan deze vaststellingen niet wijzigen. Er wordt immers niet betwist dat er door Noord-Macedonië een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd en u gezocht wordt door Interpol.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “de beginselen van behoorlijk bestuur, zorgvuldigheid en voorzorg”.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat er zich thans geen bijkomende elementen aandienen noch door verzoekende partij worden aangereikt die een ander licht werpen op de eerdere beoordeling in het kader van haar vorige verzoek waar vastgesteld werd dat in haar hoofde geen

procedurele noden aanwezig waren die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen zouden rechtvaardigen, en dat aldus de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort blijft gelden en redelijkerwijze aangenomen kan worden dat de rechten van verzoekende partij werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2023 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij door verwerende partij bij beslissing van 27 mei 2019 kennelijk ongegrond werd verklaard. Er werd geoordeeld dat (i) het nodige voorbehoud geplaatst diende te worden bij de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekende partij, (ii) verzoekende partij de context van de confrontatie op 31 oktober 2018 tussen haar familie en de familie La., die gemeenrechtelijk van aard is, niet aannemelijk maakte, en (iii) verzoekende partij niet aannemelijk maakte dat zij voor de door haar aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Verzoekende partij diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Inzake het tweede verzoek van verzoekende partij van 5 maart 2021 werd door verwerende partij op 27 april 2021 een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen omdat door verzoekende partij geen nieuwe elementen werden aangebracht die zouden kunnen leiden tot de toekenning van een beschermingsstatuut. Het beroep dat verzoekende partij tegen deze beslissing indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 15 februari 2022 verworpen (zie arrest nr. 268 361 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 15 februari 2022). Er werd geoordeeld dat uit niets bleek dat verzoekende partij geen toegang heeft tot beroepsmogelijkheden en dat verzoekende partij niet aannemelijk maakte dat er in het geval van de rechtsgang betreffende het incident van 31 oktober 2018 sprake was van een beïnvloeding van het gerecht, van een oneerlijke procedure en van een onbillijke of onterechte uitspraak. Evenmin werd enig geloof gehecht aan de bewering van verzoekende partij dat de familie La. in het kader van een vendetta op heden voor problemen zou zorgen en dit gelet op haar houding inzake haar asielprocedure in België en het gedrag van een aantal naaste familieleden in Noord-Macedonië. Bovendien werd erop gewezen dat indien al aangenomen zou kunnen worden dat verzoekende partij toch problemen zou riskeren met leden van de familie La., *quod non*, verzoekende partij zich in dit kader kan beroepen op de bescherming van haar eigen, nationale autoriteiten. Hiertegen werd geen cassatieberoep aangetekend.

Bijgevolg resten er verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar vorige verzoeken.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat zij niet werd gehoord op het Commissariaat-generaal, wijst de Raad er evenwel op dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. Tijdens het interview op de Dienst

Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidige verzoek werd aan verzoekende partij verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van haar verklaringen aldaar na zou gaan of haar aanvraag al dan niet ontvankelijk wordt verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht is om verzoekende partij voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekende partij werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen (administratief dossier, stuk 4, verklaring volgend verzoek). Verzoekende partij was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt verder dat verzoekende partij in de gelegenheid gesteld werd nieuwe verklaringen af te leggen en nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten. Zo werd haar onder meer uitgebreid de kans gegeven om de redenen van haar derde verzoek om internationale bescherming te verduidelijken en toelichting te geven bij het document dat zij in het kader van haar huidig verzoek neerlegt (administratief dossier, stuk 4, verklaring volgend verzoek, vragen 17 en 19). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekende partij aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekende partij wel degelijk werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen.

2.2.6. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorige verzoeken.

2.2.7. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.2.8. Wat betreft de door verzoekende partij aangehaalde problemen met de familie La., haar veroordeling bij verstek naar aanleiding van haar betrokkenheid bij het incident van 31 oktober 2018 en haar verklaring dat zij gezocht wordt door Interpol nadat Noord-Macedonië een arrestatiebevel uitvaardigde, wijst de Raad erop dat dienaangaande in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende wordt overwogen: *“Uit het administratief dossier blijkt immers dat u zich naar aanleiding van onderhavig verzoek opnieuw beroept op motieven die u in het verleden heeft uiteengezet, namelijk dat u en uw familie gevaar lopen in Noord-Macedonië ten gevolge van het conflict met de familie La. (...) (verklaring 3e VIB, vraag 20, 21, 23). U verwijst eveneens opnieuw naar uw veroordeling bij verstek naar aanleiding van uw betrokkenheid bij het incident van 31 oktober 2018 (verklaring 3e VIB, vraag 17, 19, 20). U voegt toe dat u gezocht wordt door Interpol nadat Noord-Macedonië een arrestatiebevel uitvaardigde en dat u de Noord-Macedonische staat niet vertrouwt (verklaring 3e VIB, vraag 17, 19, 20). Gelet op de vaststellingen gedaan in het kader van uw voorgaande verzoeken, met name dat u niet aannemelijk maakte dat er voor u specifiek sprake zou zijn van een oneerlijke rechtsgang, er geen geloof kon gehecht worden aan uw bewering dat de familie La. (...) in het kader van een vendetta op heden voor problemen zou zorgen en u, indien u wel problemen zou kennen, een beroep zou kunnen doen op de in Noord-Macedonië aanwezige beschermingsmogelijkheden, volstaat het loutere feit dat u gezocht wordt door Interpol op basis van een arrestatiebevel geenszins om de appreciatie van uw voorgaande verzoeken om te buigen.”*

Door verzoekende partij worden geen argumenten aangebracht die hierop een ander licht kunnen werpen.

Waar verzoekende partij het onterechte karakter van haar beoordeling benadrukt en oppert dat er in Noord-Macedonië sprake is van een gebrek aan onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de rechterlijke macht, wijst de Raad erop dat dienaangaande in 's Raads arrest nr. 268 361 van 15 februari 2022 reeds geoordeeld werd dat verzoekende partij evenwel niet aantoonde dat er in haar hoofd en in haar specifieke geval sprake zou zijn (geweest) van een beïnvloeding van het gerecht, van een oneerlijke procedure en van een onbillijke of onterechte uitspraak. Er dient te worden onderstreept dat door verzoekende partij geen enkel nieuw element wordt bijgebracht dat deze appreciatie in een ander daglicht stelt. Het loutere feit dat zij gezocht wordt door Interpol op basis van een arrestatiebevel, volstaat immers geenszins om de appreciatie in het kader van haar voorgaande verzoeken om te buigen.

Wat betreft verder de door verzoekende partij bijgebrachte informatie van algemene aard (zie bijlagen 2-7 van het verzoekschrift), onder meer inzake de corruptie in haar land van herkomst alsook de detentieomstandigheden aldaar, wijst de Raad erop dat dergelijke algemene informatie niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, doch zij dient zulks *in concreto* aan te tonen. Wat betreft de aangebrachte informatie omtrent de detentieomstandigheden in Noord-Macedonië, benadrukt de Raad nog dat uit deze informatie niet afgeleid kan worden dat er in Noord-Macedonië sprake is van veralgemeende mensonterende of onmenselijke omstandigheden in detentiefaciliteiten waardoor een loutere verwijzing naar deze informatie niet van aard is om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst het risico loopt op foltering of op een onmenselijke of vernederende behandeling. De door verzoekende partij aangehaalde informatie over de algemene toestand in haar land van herkomst betreft dan ook geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.2.9. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij volgende motivering in de bestreden beslissing geheel ongemoeid laat, waardoor deze eveneens onverminderd overeind blijft: *“Wat betreft uw verklaring dat uw kinderen het moeilijk hebben in het Albanees en zij onder elkaar vooral Frans spreken (verklaring 3e VIB, vraag 23), dient vastgesteld te worden dat dit geen motief is dat ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u of uw kinderen wat dit betreft een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”*

2.2.10. De door verzoekende partij neergelegde kopie van een ordonnantie van de onderzoeksrechter d.d. 17 april 2023 waarin besloten wordt tot de vrijlating van verzoekende partij onder een aantal voorwaarden met het oog op een uitlevering aan Noord-Macedonië (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpt geen ander licht op het voorgaande, nu immers niet betwist wordt dat er door Noord-Macedonië een arrestatiebevel tegen haar werd uitgevaardigd en zij gezocht wordt door Interpol.

2.2.11. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.12. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder het door verzoekende partij neergelegde document (administratief dossier, stuk 5). Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekende partij aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees (administratief dossier, stuk 4, verklaring volgend verzoek). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.14. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT